

Studiul 12

12 martie - 18 martie

Biserica luptătoare

Textul de memorat: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*” (Apocalipsa 3:20)

Ioan a fost ultimul care a murit dintre cei doisprezece ucenici. El a scris Evanghelia și epistolele care-i poartă numele, dar și Apocalipsa, o carte cu o contribuție însemnată la concepția noastră despre marea luptă. În studiul acesta, ne vom concentra atenția doar asupra scrisorilor către cele șapte biserici. Și vom încerca să le privim prin ochii destinatarilor inițiali, pentru a înțelege cât mai mult.

Mai întâi, remarcăm faptul că Isus personalizează mesajul pentru fiecare biserică, în funcție de nevoile fiecăreia. Dar să nu uităm că fiecare mesaj se aplică bisericii din respectiva cetate antică, dar și unei etape din istoria bisericii creștine.

Apoi, observăm că bisericile acestea sunt prezentate ca având probleme de identitate, cum avem și noi astăzi. Merg membri ei drept înainte după Isus, împlinindu-și misiunea în lume, sau oscilează, în public străduindu-se să pară creștini, dar în particular simțindu-se mai comod alături de puterile întunericului? Noi considerăm că facem parte din ultima biserică, istoric vorbind, și vom vedea că, oricât de diferite sunt circumstanțele, și noi trebuie să facem față multor probleme cu care s-au confruntat și bisericile dinaintea noastră.

Duminică, 13 martie - Efes

În Apocalipsa 2:1, Isus este înfățișat ca ținând în mână cele șapte stele și umblând printre sfeșnice în timp ce i Se adresează bisericii din Efes. Simbolurile acestea ne dezvăluie adevăruri importante. Sfeșnicele sunt bisericile, iar cele șapte stele sunt „îngerii”, conducătorii care au misiunea de a avea grijă de biserici (Apocalipsa 1:20). Cu alte cuvinte, între aceste biserici și tronul lui Dumnezeu din cer există o legătură strânsă. Bisericile au un rol important în marea luptă.

1. Citește Apocalipsa 2:1-7. Care sunt indiciile despre marea luptă în acest pasaj?

Mesajul către biserica din Efes începe cu o descriere a caracterului ei. Isus îi cunoaște foarte bine punctele tari și punctele slabe. O laudă pentru faptele ei, pentru perseverența ei, pentru intoleranța față de învățătorii mincinoși din mijlocul ei (Apocalipsa 2:2,3,6), semn că doctrina falsă nu ar trebui tolerată în biserică. Se pare că, în lupta ei împotriva întunericului, biserica din Efes a fost ținta unei lovituri date de Satana prin intermediul apostolilor mincinoși, care se declarau urmași ai lui Nicolae (unul dintre primii șapte diaconi - Faptele 6:5) și care au format o mișcare disidentă. Isus declară că urăște faptele lor (Apocalipsa 2:6).

Problema bisericii din Efes era că își părăsise „dragostea dintâi” (vers. 4). Expresia aceasta ne trimite cu gândul la limbajul folosit de profeții Vechiului Testament care au asemănat apostazia poporului Israel cu încălcarea fidelității conjugate (vezi, de exemplu, Osea 2:13).

Problema este serioasă, dar Isus este specialist în a rezolva situațiile fără speranță. El încurajează biserica să-și aducă aminte de unde a căzut și să se întoarcă la faptele dintâi (Apocalipsa 2:5). Acesta nu este un apel la întoarcerea la „vremurile bune de odinioară”, ci la folosirea experienței trecute ca ghid pentru viitor.

Care sunt, în prezent, cauzele pentru care un credincios își părăsește „dragostea dintâi”? Cum ar putea fi prevenită situația aceasta?

Luni, 14 martie - Smirna și Pergam

2. Cum li Se prezintă Domnul Isus bisericilor din Smirna și Pergam? De ce li se prezintă în acest fel? Apocalipsa 2:8 (vezi și 1:18); 2:12 (vezi și 1:16).

3. Citește Apocalipsa 2:8-17. Ce li se spune credincioșilor din aceste bisericii?

Și credincioșii bisericii din Smirna erau activi, însă nu aveau multe rezultate cu care să se laude, probabil din cauza celor din mijlocul lor, care formau „o sinagogă a lui Satana” (vers. 9). La fel, membrii bisericii din Pergam se pare că își păstrasera credința, măcar că locuiau acolo unde se afla „scaunul de domnie al lui Satana” (vers. 13), înconjurați de idolatrie. Toate acestea ne dovedesc, o dată în plus, realitatea mării lupte.

Biserica din Smirna este atenționată că a așteaptă vremuri grele, închisoarea și probabil chiar moartea (vers. 10). În Pergam, cineva a fost ucis deja pentru credința lui (vers. 13). Merită remarcat aici faptul că vremurile grele au o anumită limită de timp, pe care cel rău nu are voie să o încalce (vers. 10).

Dar Dumnezeu are ceva împotriva bisericii din Pergam (vers. 14-16): faptul că ea tolerează în mijlocul ei „niște oameni care țin de învățătura lui Balaam” și care „țin învățătura nicolaiților” (vers. 14, 15).

„Nicolae și Balaam par a fi termeni sinonimi; Nicolae este un cuvânt grecesc compus (*nikaō* și *laos*) și înseamnă «cel care cucerește poporul». Balaam poate fi derivat din două cuvinte ebraice, *am* («popor») și *baal* (din *bela*, «a distruge») sau «a înghiți»), însemnând «distrugerea poporului.» - Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*, p. 111

Isus îi avertizează pe cei din Pergam că, dacă erezia lor va continua, El personal va veni la ei și va lupta împotriva lor cu „sabia” gurii Sale (Apocalipsa 2:16).

Însă, pe lângă avertizări, Isus le dă încurajări ambelor biserici (vers. 11, 17).

Citește Apocalipsa 2:14,15. Ce ne spun aceste versete despre concepția că doctrina nu contează? De ce contează ea? Ce învățături greșite tolerează biserica ta? De ce sunt tolerate acestea și cei care le susțin?

Marti, 15 martie - Tiatira și Sardes

4. Citește Apocalipsa 2:18-3:6. Care erau problemele cu care se confruntau aceste biserici și cum reflectau aceste probleme marea luptă? Ne confruntăm și noi, individual sau colectiv, cu probleme asemănătoare? Ce descoperim aici despre marea luptă?

Modul în care Se prezintă Isus bisericii din Tiatira (Apocalipsa 2:18) ne arată că poporul lui Dumnezeu trecea prin vremuri tot mai dificile și încurcate. „Ochii ca para focului” și „picioarele ca arama aprinsă” sunt două metafore care apar în Apocalipsa 1:14,15, dar, pentru prima dată, în Daniel 10, unde se vorbește despre un Om ai cărui ochi erau ca „niște flăcări ca de foc” și ale cărui picioare „semănau cu niște aramă lustruită” (Daniel 10:6). Ființa aceasta îi spune profetului că s-a luptat cu căpetenia Persiei (Daniel 10:13,20). Cu alte cuvinte, atunci când credincioșii trec printr-o situație complicată, Dumnezeu Însuși intervine pentru a influența deciziile oamenilor; El umblă prin mijlocul bisericilor (Apocalipsa 1) și li Se împotrivesc conducătorilor națiunilor (Daniel 10).

Domnul Isus Se prezintă într-un mod asemănător bisericii din Sardes: „Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele” (Apocalipsa 3:1; 5:6). El arată în acest fel că lucrează activ și că implică în bătălie puterile cerului pentru protejarea bisericii Sale.

Descrierile acestor două biserici sunt profund alarmante. În Tiatira, starea bisericii, deși îmbunătățită (Apocalipsa 2:19), se aseamănă cu situația Israelului din timpul împărătesei Izabela. La fel, în Sardes, biserica este moartă din punct de vedere spiritual (Apocalipsa 3:1).

În ciuda stării lor grave, Isus încurajează aceste biserici. El îi laudă pe cei din Tiatira care n-au cunoscut „adâncimile lui Satana” și îi încurajează să păstreze ce au „până voi veni” (Apocalipsa 2:24,25). De asemenea, în Sardes sunt „câteva nume care nu și-au mânjit hainele” (Apocalipsa 3:4).

Isus le promite acestor oameni credincioși binecuvântări speciale. El promite că-i va da bisericii din Tiatira „lucefărul de dimineață” (Apocalipsa 2:28), care este El Însuși, după cum arată mai târziu (Apocalipsa 22:16), iar celor din Sardes le promite că le va asigura un loc în cer și că le va mărturisi numele „înaintea Tatălui... și înaintea îngerilor Lui” (Apocalipsa 3:5).

„Ține și pocăiește-te!” Ce lucruri să ținem și de care lucruri să ne pocăim? Ce relație există între aceste două îndemnuri?

Miercuri, 16 martie - Filadelfia

5. Citește Apocalipsa 3:7. Cum Se prezintă Isus acestei biserici? Ce ne spun aceste titluri despre El?

Domnul Hristos laudă biserica din Filadelfia pentru că păzește Cuvântul Său și pentru că nu tăgăduiește Numele Său, cu toate că puterea ei este mică (Apocalipsa 3:8). El îi face o făgăduință interesantă: că îi va determina pe cei din sinagoga lui Satana să vină să se închine înaintea ei (vers. 9). Ideea aceasta este preluată din Isaia 60:14, unde asupritorii poporului lui Dumnezeu, care până atunci îi tratau cu dispreț, se prosternă înaintea lui, în semn de supunere. Așadar, cei din sinagoga lui Satana le-au făcut viața amară primilor creștini. După cum am văzut, primele biserici au avut probleme cu cei care susțineau erezii și produceau tulburări. Dar se pare că Filadelfia a reușit să scape de această sursă a răului.

6. Citește Apocalipsa 3:10. Ce calitate a bisericii din Filadelfia a apreciat Isus? Ce i-a promis El ca răsplată pentru această calitate și ce lecție putem desprinde de aici?

Este clar că biserica din Filadelfia a trecut, la fel ca bisericile de dinaintea ei, prin vremuri tulburi, dar se pare că a avut o altă atitudine. Acestei biserici Isus nu-i reproșează nimic. El cunoaște credința ei, dar și faptul că are „puțină putere” (vers. 8).

Făgăduința pentru cei biruitori din această biserică este că Dumnezeu îi va face stâlpi în templul Său ca să rămână permanent acolo (vers. 12). Numele noi pe care le vor primi dovedesc că ei îi aparțin lui Dumnezeu.

Cărui fapt s-a datorat atitudinea diferită a bisericii din Filadelfia, în comparație cu atitudinea bisericilor dinaintea ei?

Joi, 17 martie - Laodiceea

Isus Hristos i Se prezintă și bisericii din Laodiceea cu o serie de titluri: „Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu” (Apocalipsa 3:14). Titlurile acestea indică aspectele-cheie ale divinității Sale. Numele „Cel ce este Amin” face trimitere la expresia „Dumnezeul adevărului” din Isaia 65:16, unde cuvântul „adevăr” redă cuvântul ebraic „amin” și este asociat cu jurământul. Isus este Dumnezeul care-Și respectă jurământul, Dumnezeul care Își ține promisiunile de a salva și a restaura. Tot El este Martorul credincios care dă o mărturie adevărată despre Dumnezeu (Apocalipsa 1:5; 22:16; Ioan 1:8; 14:8-10). De asemenea, El este Creatorul (Coloseni 1:16,17).

7. Citește Apocalipsa 3:14-22. Ce îndemnuri îi dă Isus acestei biserici? Ce înseamnă ele pentru noi, astăzi?

După ce arată cum este El, Isus arată cum este biserica din Laodiceea. Cu alte cuvinte, caracterul nostru poate fi stabilit cu adevărat numai în lumina caracterului lui Dumnezeu. Oamenii din această biserică se înșeală pe ei înșiși, au o părere bună despre starea lor, care este de fapt foarte rea (vers. 17). Isus îi sfătuiește de aceea să folosească remediile necesare pentru a se vedea așa cum sunt în realitate și pentru a se schimba (vers. 18).

În caz contrar, îi așteaptă judecata divină, care are loc în două etape: prima etapă - muștrare și pedeapsă aplicate părintește (vers. 19); a doua etapă - „vărsarea” din gura Sa, ca pe o apă stătută (vers. 16), echivalentul alungării din prezenta lui Dumnezeu, al pierderii celei mai mari binecuvântări pe care o poate avea cineva. Isus dorește să stea prietenește la masă cu ei (vers. 20) și le promite că, dacă vor birui, le va da să stea cu El pe scaunul Său de domnie (vers. 21).

Este interesant de urmărit la cele șapte biserici fenomenul răcirii și îndepărtării credincioșilor de Dumnezeu. Cum are loc acest fenomen? Deși Domnul Isus a câștigat biruința la cruce și dorește ca toți oamenii să beneficieze de ea, unii rămân lipiți de rău și de puterile întunericului. Identificăm aici o formă de manifestare a mării lupte. Ea va continua în acest mod până la a doua venire a lui Isus.

Vineri, 18 martie - Un gând de încheiere

„Martorul credincios spune despre acea biserică fără viață, rece și lipsită de spiritul lui Hristos: «Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot (...)» (Apocalipsa 3:17). Aici este reprezentat un popor care se mândrește cu faptul că are cunoștințe și avantaje spirituale. Dar cei din poporul acesta nu au răspuns la binecuvântările nemeritate pe care Dumnezeu le-a revărsat asupra lor. Ei au fost răzvrățiți și plini de nerecunoștință, L-au uitat pe Dumnezeu, iar El a continuat să-i trateze așa cum își tratează un tată iubitor și iertător fiul nerecunoscător și îndărătnic. Ei s-au împotrivit harului Său, au abuzat de privilegiile Sale, au desconsiderat ocaziile oferite de El. (...)

Mulțumim lui Dumnezeu că sunt suflete care își dau seama că au nevoie de ceva ce nu dețin - aurul credinței și al dragostei, haina albă a neprihănirii lui Hristos, alifia pentru ochi a discernământului spiritual. Dacă aveți aceste daruri prețioase, templul sufletului omenesc nu va fi asemenea unui altar profanat” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, pp. 310-311

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 1-7

1. Cât timp a stat Ana în rugăciune înaintea Domnului?
2. Pentru ce păcat foarte mare se făceau vinovați fiii lui Eli?
3. Ce veste tulburătoare i-a provocat soției lui Fineas durerile nașterii?
4. Ce făcea Samuel în fiecare an?

Viața lui Iisus, capitolul 64

5. Ce li s-a dat oamenilor în fiecare generație?